

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย
เรื่อง แนวทางการควบคุมดูแลการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหาร
กรณีประกอบกิจการบริเวณพุทธบาทหลังอาคารพาณิชย์

สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย มีหนังสือที่ สธ ๐๙๐๘.๐๓/๑๐๐๒ ถึงผู้อำนวยการกองกฎหมาย เพื่อขอความคิดเห็นจากกองกฎหมาย กรณีสำนักงานเทศบาลเมือง น. มีหนังสือที่ นน ๕๒๐๐๐๔/๓๓๐๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ถึงอธิบดีกรมอนามัย เพื่อขอหารือแนวทางการพิจารณาออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ด้วยเจ้าพนักงานท้องถิ่น สำนักงานเทศบาลเมือง น. ต้องพิจารณาออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้กับผู้ค้าที่ตั้งแผงจำหน่ายสินค้าบริเวณด้านหลังอาคารพาณิชย์ ซึ่งพิจารณาเบื้องต้นแล้วมีความเห็นดังนี้

ประเด็นข้อหารือ

ข้อหารือ ๑ : การประกอบกิจการจำหน่ายอาหาร บนโต๊ะบริเวณพุทธบาทด้านหลังของอาคารพาณิชย์ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นควรว่าเป็นกรณีต้องยื่นขอรับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่สะสมอาหาร ตามเทศบัญญัติเมือง น. เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อหารือ ๒ : ผู้จำหน่ายหรือสะสมอาหาร ไม่ใช่เจ้าของอาคาร เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าการยื่นเอกสารประกอบคำร้องขอต้องแนบหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่หรือสัญญาเช่าพื้นที่ประกอบคำร้อง

ข้อหารือ ๓ : ผู้จำหน่ายหรือสะสมอาหารใช้พื้นที่ด้านหลังอาคารในการประกอบการ โดยเจ้าของอาคารผู้ใช้พื้นที่ไม่ได้จัดให้มีส้วม บริเวณ และที่สำหรับทำความสะอาดภาชนะอุปกรณ์ ที่ล้างมือให้ใช้ (เจ้าของอาคารปิดประตูและให้ผู้จำหน่ายสินค้าใช้พื้นที่ด้านหลังอาคาร) ซึ่งตามเทศบัญญัติเทศบาลเมือง น. เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นควรว่าเป็นการจำหน่ายสินค้าไม่เป็นไปตามเงื่อนไข จึงไม่สามารถออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสะสมอาหารได้

ความเห็นในประเด็นข้อหารือที่ ๑ ข้อหารือที่ ๒ และข้อหารือที่ ๓

กองกฎหมาย ได้พิจารณาข้อหารือและวิเคราะห์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว มีความเห็น ดังนี้

จากการประสานงานกับ นาง ก. เจ้าหน้าที่สำนักงานเทศบาลเมือง น. เพื่อสอบถามข้อมูลข้อเท็จจริงเพิ่มเติม พบว่า ผู้ค้าตั้งแผงจำหน่ายสินค้าบริเวณพุทธบาทด้านหลังของอาคารพาณิชย์ มีถนนกันผ่านโดยขนาดพื้นที่ของแต่ละแผงจำหน่ายประมาณ ๑.๕ เมตร จำหน่ายประเภทอาหารสด เสื้อผ้า ของใช้ และผักผลไม้ตามฤดูกาล ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว เป็นพื้นที่ส่วนบุคคล มีการขายสินค้าทุกวัน ในเวลา ๐๓.๐๐ น. ถึงเวลา ๐๙.๐๐ น. โดยเสียค่าเช่าให้กับเจ้าของอาคารพาณิชย์ ซึ่งผู้ค้าไม่ได้แจ้งแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเป็นจำนวนเท่าไร และผู้ค้าแต่ละรายไม่มีสัญญาในการเช่าพื้นที่เพื่อตั้งแผงจำหน่ายสินค้า เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นควรว่าเป็นกรณีต้องยื่นขอรับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่สะสมอาหาร ตามเทศบัญญัติเมือง น. พ.ศ. ๒๕๔๑ เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายโดยเทียบเคียงบันทึกการตอบข้อหารือ เรื่องเสร็จที่ ๗/๒๕๖๒ เรื่อง การอนุญาตจัดตั้งตลาดภายในที่สาธารณะและวัด และบันทึกการตอบข้อหารือ เรื่องเสร็จที่ ๔๐/๒๕๖๒ เรื่อง การพิจารณาอนุญาตจัดตั้งตลาดในพื้นที่ถนนสาธารณะของหมู่บ้านจัดสรร จึงมีความเห็นว่าการขอส่วนท้องถิ่นต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าพื้นที่ดังกล่าวตามที่หารือมานี้ เป็นสถานที่ของเอกชน หรือเป็นที่หรือทางสาธารณะ และให้พิจารณาบังคับใช้กฎหมายตามข้อเท็จจริงของลักษณะการดำเนินการ ดังนี้

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/ มีถึง สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ

กรณี ที่ ๑ การดำเนินกิจการในสถานที่เอกชน ผู้ประสงค์จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสถานที่สะสมอาหาร ต้องมายื่นขอรับใบอนุญาตหรือขอหนังสือรับรองการแจ้ง โดยต้องมีเอกสารแสดงสิทธิการครอบครองหรือใช้ประโยชน์พื้นที่ หรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากผู้มีกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ให้ใช้พื้นที่บริเวณดังกล่าวในการประกอบกิจการ เพื่อใช้เป็นเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาอนุญาตของราชการส่วนท้องถิ่น เนื่องจากลักษณะการประกอบกิจการ อาจเป็นการรอนสิทธิประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถประสานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบสิทธิการใช้ที่ดินต่อไป และหากตรวจสอบสิทธิแล้วพบว่าเป็นสถานที่เอกชนจริง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาข้อเท็จจริงลักษณะการประกอบกิจการว่าเข้าข่ายนิยาม “สถานที่จำหน่ายอาหาร” หรือ “สถานที่สะสมอาหาร” ตามมาตรา ๔^๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับพิจารณาขนาดพื้นที่ของการดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร ในกรณีที่มีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้พิจารณาออกหนังสือรับรองการแจ้ง หรือในกรณีที่มีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร ให้พิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร แล้วแต่กรณี โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมดูแลให้พ่อค้าแม่ค้าหรือผู้ใดที่จะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหาร แต่ละรายปฏิบัติตามกฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย หากพบว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือไม่ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ซึ่งเป็นความผิดสำเร็จแล้วข้อเท็จจริงไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้อีก ให้รวบรวมพยานหลักฐานการกระทำความผิด และส่งเรื่องเข้าสู่กระบวนการเปรียบเทียบปรับและดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขต่อไป

กรณี ที่ ๒ การดำเนินกิจการในที่หรือทางสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม “ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้จึงครอบคลุมพื้นที่สวนสาธารณะ ถนนหนทาง ทางเท้า และทางน้ำ ที่ประชาชนสัญจรไปตามปกติ ประกอบกับมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖^๓ นอกจากนี้ การจัดตั้งสถานที่

^๒ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะที่จัดไว้ เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มี บริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้ที่หรือทางสาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบ หรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

^๓ มาตรา ๕๖ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้น ทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอ อนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต ได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือ ตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

จำหน่าย หรือสถานที่สะสมอาหาร ภายในที่สาธารณะประโยชน์ ลักษณะดังกล่าวอาจเป็นการรอนสิทธิประชาชนในการใช้ประโยชน์ภายในที่สาธารณะร่วมกัน ดังนั้น หากราชการส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่า พื้นที่ที่ใช้ดำเนินการตามที่หาหรือมานี้เป็นที่หรือทางสาธารณะ ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะได้ ตามมาตรา ๔๑^๔ ซึ่งนายกเทศมนตรีเมือง น. โดยความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานจราจรต้องออกประกาศกำหนดเขตห้ามจำหน่าย หรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด หรือเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางประเภทบางชนิดหรือตามกำหนดเวลา หรือห้ามโดยวิธีการจำหน่ายลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการจำหน่าย ณ บริเวณนั้น ตามบทบัญญัติมาตรา ๔๒^๕ และออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๔๓^๖ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งหากผู้ใดจะจำหน่ายสินค้าในพื้นที่ดังกล่าวจะต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากพบว่าปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือดำเนินการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งเป็นความผิดสำเร็จแล้ว ข้อเท็จจริงไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้อีก ให้รวบรวมพยานหลักฐานการกระทำความผิดและส่งเรื่องเข้าสู่กระบวนการเปรียบเทียบปรับและดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขต่อไป

สำหรับแนวทางการพิจารณาออกใบอนุญาตและออกหนังสือรับรองการแจ้ง ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขนั้น ให้ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวง ประกาศกระทรวงที่เกี่ยวข้องที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข รวมทั้งต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย กรณีที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นใดขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ ให้บังคับตามกฎหมายกระทรวงนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเป็นพิเศษ

^๔ มาตรา ๔๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่ควบคุมดูแลที่หรือทางสาธารณะเพื่อประโยชน์ใช้สอยของประชาชนทั่วไป

ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๖

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิด หรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า และสถานที่ที่จะจัดวางสินค้า เพื่อจำหน่ายในกรณีที่จะมีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งใด เป็นปกติ รวมทั้งจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า หรือสถานที่จัดวาง สินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำต่อเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตแล้ว

^๕ มาตรา ๔๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจออก ประกาศดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่าย หรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด

(๒) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตที่ห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลา หรือเป็นเขตห้ามจำหน่าย สินค้าโดยวิธีการจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้น

ในการดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ทำการของราชการส่วนท้องถิ่นและบริเวณที่จะกำหนดเป็นเขตตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และต้องกำหนดวันที่จะบังคับตามประกาศนั้นมีให้น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

^๖ มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ของประชาชนและการควบคุมการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้จำหน่าย หรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะในการใช้กรรมวิธีการจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรง เก็บ หรือสะสมอาหารหรือสินค้าอื่น รวมทั้งการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ต่าง ๆ

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดวางสินค้าและการเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

(๔) กำหนดเวลาสำหรับการจำหน่ายสินค้า

(๕) กำหนดการอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความสะอาดและป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ

เฉพาะท้องถิ่นราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใดข้อหนึ่งหรือแย้งกับที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ตามความในบทบัญญัติมาตรา ๗^๗ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้น ข้อบัญญัติเทศบาลเมือง น. เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อใดข้อหนึ่งหรือแย้งกับกฎกระทรวง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎกระทรวง หากพบว่าปฏิบัติไม่เป็นไปตามบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าว กรณีนี้ย่อมไม่สามารถออกใบอนุญาตหรือออกหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร หรือสถานที่สะสมอาหารได้ นอกจากนี้ มีข้อสังเกตว่า ในเทศบัญญัติเทศบาลเมือง น. ข้อ ๙. ที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้ง การปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ และข้อ ๘ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมแก่กิจการซึ่งให้ควบคุม นั้น ทั้งนี้การผ่อนผันนั้นต้องไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนถึงสุขภาพอนามัยของประชาชน ในประเด็นนี้มีความเห็นว่าเป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเกินกว่าอำนาจที่กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขให้อำนาจไว้ โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้ขอรับหนังสือรับรองการแจ้งดังกล่าว อีกทั้ง เห็นว่าข้อบัญญัติท้องถิ่นฉบับนี้ออกไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีบทบัญญัติหลายข้อที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายระดับอนุบัญญัติที่ออกใหม่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายได้ จึงเห็นควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อบัญญัติ โดยศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในคู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดาวโหลดได้ที่ <https://shorturl.asia/PJ1jL>

(นางณิรนา อมาจรัส)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ

ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการกองกฎหมาย กรมอนามัย

กองกฎหมาย

ตุลาคม ๒๕๖๕

หมายเหตุ : ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ด

^๗ มาตรา ๗ เมื่อมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ ใช้บังคับในท้องถิ่นใดให้ราชการส่วนท้องถิ่นหรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่นซึ่งมีกิจการหรือการดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของท้องถิ่นนั้น ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ในการนี้ หากมีกรณีจำเป็นให้ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือแก้ไขปรับปรุงข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ใช้บังคับอยู่ก่อนมีกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ เพื่อกำหนดรายละเอียดการดำเนินการในเขตท้องถิ่นนั้นให้เป็นไปตามกฎกระทรวงดังกล่าวได้

ข้อบัญญัติท้องถิ่นใดขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ ให้บังคับตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลเป็นพิเศษเฉพาะท้องถิ่น ราชการส่วนท้องถิ่นอาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องใดข้อหนึ่งหรือแย้งกับที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖ ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

